

ТАҚРИЗ

ба автореферати диссертатсияи номзоди Назар Бохруло дар мавзуи “Қофия ва радиф дар ғазалиёти Абдуррахмони Чомӣ”, барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзоди илми филология, аз рӯи ихтисоси 10.01.01 – Адабиёти тоҷик; равобиги адабӣ пешниҳод шудааст.

Мавлоно Абдуррахмони Чомӣ яке аз дурахшонтарин чехраҳои фарҳангӣ ва нобиғаҳои фарзонаи афкори адабӣ-бадеӣ, ҷамъиятӣ-сиёсӣ, каломӣ-тасаввуфӣ ва фалсафии тоҷикӣ фарс ба ҳисоб меравад, ки бо осори ғановатманду гаронмоя ва пурмухтавоу ҷавҳарниҳоди оламгири худ дар таърихи адабиёту фарҳанги асримиёнагии тоҷик маъруфияти хос пайдо кардааст. Осори сеҳрофарини ӯ анқариб тамоми муаммову мушкилоти фалсафӣ, ирфонӣ, ахлоқӣ-зебоишиносӣ, иҷтимоӣ-сиёсӣ ва ҳаётиву фарҳангии ҷой надорад, ки аз ин ё он ҷиҳат фаро нагирифта шуда бошад. Доманаи мавзуву масъалагузори осори Мавлоно Абдуррахмони Чомӣ хеле паҳновару серпахлӯ ва фаррох мебошанд.

Мавзуи интихобнамудаи Назар Бохруло зерини “Қофия ва радиф дар ғазалиёти Абдуррахмони Чомӣ” мубрам буда, аз ҷониби муаллифи рисола ба доираи таҳқиқ фаро гирифта шудааст. Ва бо назардошти вазифаю мақсадҳои пешгузошташуда, мавзуи мазкур аҳаммияти возеҳи илмӣ дорад.

Диссертатсия аз муқаддима, се боб, ҳафт фасл, панҷ зерфасл, хулоса ва рӯйхати мақолаҳои нашршуда иборат буда, мухтавои асосии мавзуи таҳқиқшаванда аз ҷониби муаллиф дар ҳар як фасл ба таври мантиқӣ таҳқиқ шудааст.

Қисмати муқаддимаи диссертатсияи илмӣ мувофиқи талаботи ин намуди корҳои илмӣ таҳия гардида, дар он муаллиф аз муҳиммияти интихоби мавзӯ, дараҷаи таҳқиқи он, мақсаду вазифаҳои пажӯҳиш, бозёфтҳои илмӣ, метод ва методологияи тадқиқоти илмӣ, арзишҳои амалию назарии диссертатсия ва ҳамчунон, масъалаҳои меҳварӣ барои дифоъ маълумот додааст.

Бояд зикр кард, ки тамоми қисматҳои муқаддимаи диссертатсия аз ҷиҳати масъалагузорӣ ва муаррифии онҳо дар доираи талаботи КОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон таҳия гардида, мантиқан яқдигарро тақвият мебахшанд.

Дар боби аввали диссертатсия – “Назариёти Абдуррахмони Чомӣ оид ба нақш ва ҷойгоҳи қофия ва радиф дар шеър” – муҳаққиқ асосан андешаҳои Ҷомиро оид ба назариёти адабӣ ва қофияву радиф дар заминаи осори манзум ва «Рисолаи қофия» таҳлил ва арзёбӣ кардааст.

Муаллифи диссертатсия дар боби дуюм, ки “Қофия ва нақши он дар ғазалиёти Абдуррахмони Қомӣ” унвон гирифтааст, асосан масъалаи истифодаи бамавриди қофияро дар ғазалиёти Қомӣ мавриди таҳқиқ қарор додааст. Аз андешаи муаллиф бармеояд, ки Мавлоно Қомӣ аз он шоирони муваффақ ва мубтакир аст, ки ин унсури калидии шеърро дар ғазалиёташ дониставу тавониста истифода бурдааст. Муаллиф барои исботи андешаҳои худ мисолҳои зиёд оварда, таҳлил кардааст. Аз ҷумла, оид ба нақши қофия дар таҷрибаи Қомӣ, хусусан ғазалҳояш чунин таъкид мекунад, ки: «Қофия дар таҷрибаи эҷодии Қомӣ, пеш аз ҳама, ҳадафҳои ғоявию мундариҷавӣ, ҳиссиву раванӣ, ваҳдати сохторӣ ва шаклсозӣ дошта, андешаҳои шоирро низом бахшидааст”.

Боби сеюми диссертатсия таҳти унвони “Радиғ ва таҳаввули он дар ғазалиёти Абдуррахмони Қомӣ” унвон дошта, аз ду фасл ва панҷ зерфасл иборат аст. Муаллиф дар фаслҳои боби мазкур масъалаи радиғро, ки унсури муҳими шаклсоз ва маъниофари шеъри форсии тоҷикӣ мебошад, мавриди пажӯҳиш қарор додааст. Чунон ки маълум аст, радиғ дар шеър бар тақвияти қофия меояд ва таносуби комилро дар шеър ба вуҷуд меорад, зебӣ ва моҳияти суҳанро маъно мебахшад. Диссертатант мавқеъ ва ҷойи радиғро дар ғазалҳои Қомӣ баррасӣ намуда, онҳоро ба радиғҳои феълӣ, исмӣ, сифатӣ, зарфӣ, масдарӣ, ҷонишинӣ, маъмулӣ ва ғайриодӣ ҷудо кардааст ва ба ин намунаҳо мисолҳои зиёд оварда, ҷузъҳои радиғҳоро, ки аз ду ҳисса таркиб ёфтаанд, низ таҳқиқ кардааст.

Автореферати диссертатсияи мавриди назар аз чанд ҷиҳат ҷолиби тавачҷуҳ буда, пеш аз ҳама, зимни таҳқиқу баррасии мавзӯ ва масъалаҳои асосӣ истиқлоли андеша ба мушоҳида мерасад. Натиҷаҳои асосӣ ҳулосаҳои таҳқиқ ва тавсияҳои муаллиф дар 6 мақола, аз ҷумла 5 мақола дар маҷаллаҳои илмӣ тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон баррасӣ шудаанд.

Бандубаст ва муҳтавои автореферати мазкур ба талаботи фаннию сохтори кунунӣ ҷавобгӯ буда, дар баробари дастовардҳои зиёд дар он баъзе норасоӣҳо низ ба мушоҳида мерасанд. Барои беҳбудии корҳои баъдӣ пажӯҳиши доғалаби дараҷаи илмӣ зикри чанд нуқтаро зарур мешуморем:

1. Дар муқаддимаи диссертатсия мубрами мавзӯи таҳқиқ ба таври умумӣ баён шудааст, ки он бояд мушаххастар ифода меёфт.

2. Дар матни автореферат баъзе ғалатҳои техникӣ ва имлоӣ ба мушоҳида мерасанд, ки ислоҳи онҳо ба сифати кор меафзояд.

Ба таври умум, камбудихои зикргардида асосан хусусияти тавсиявӣ дошта, ҳаргиз арзиш ва аҳамияти илмиву амалии диссертатсияи муҳаққиқро коҳиш намедиханд. Аз мутолиаи автореферати диссертатсия бармеояд, ки мақсад ва вазифаҳои дар муқаддимаи рисола гузошташуда асосан иҷро гардида, мазмуну муҳтаво ва ҳаҷми он ба талаботи таълифи диссертатсияҳои илмӣ ҷавобгӯ мебошад.

Хулоса, автореферати диссертатсияи Назар Бохроло дар мавзӯи “Қофия ва радиф дар ғазалиёти Абдуррахмони Чомӣ”, барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илми филология, аз рӯи ихтисоси 10.01.01 – Адабиёти тоҷик; равобити адабӣ пешниҳод шудааст, ба талаботи КОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон мувофиқат мекунад.

Доктори илми филология, дотсенти
кафедраи адабиёти тоҷики Донишгоҳи давлатии
Кӯлоб ба номи Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ

Ашурова Н. Ҷ.

«Имзои Ашурова Н. Ҷ.-ро тасдиқ мекунам»:

Сардори раёсати кадрҳо ва корҳои
махсуси Донишгоҳи давлатии Кӯлоб
ба номи Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ:

Амиров Ф.

Маълумот дар бораи иртибот:
735360, ш. Кӯлоб, кӯчаи С. Сафров 16
Донишгоҳи давлатии Кӯлоб
ба номи Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ
Тел: (+992) 918133849

12.04.2023